Subota, 13.04.2013.

Evo, jutro je. Prošlo je 6 sati.

PLAČEM… OD RADOSTI… JER GOSPODIN JE

TU … U MOJEM ŽIVOTU … NEPRESTANO…

Probudio sam se prije nekih sat i pol. Nisam više mogao spavati.

GOSPODIN JE JUČER SVOJIM ZNAKOVIMA PO TKO ZNA KOJI

PUT POKAZAO MENI, A I DRUGIMA OKO MENE, DA JE TU, DA

UPRAVLJA NAŠIM ŽIVOTIMA KAKO ĆE ZA NAS BITI NAJBOLJE…

SAMO MU TREBAMO VJEROVATI… SAMO MU SE TREBAMO

PREDATI… I ČINITI ONO ŠTO MOŽEMO, ZA ŠTO U SVOJEM

SRCU I DUŠI OSJETIMO MIR…

OSTALO ĆE GOSPODIN … STALNO TO ČINI…

Jučer su se dogodile neke stvari koje su počele raspetljavati situaciju u

mojem životu i životu moje obitelji…

O, KAKO JE TO LIJEPO KADA SHVATIŠ DA NETKO "OD GORE"

UVIJEK PAZI KAKO ĆE TI BITI DOBRO U ŽIVOTU…

I TI MU POVJERUJEŠ … I PREDAŠ MU SVOJ ŽIVOT NA

UPRAVLJANJE…

NE VIŠE "JA PA JA" NEGO "ON I SAMO ON"…

Zbog toga sam se valjda i probudio. I počeo razmišljati o nekim

događajima od jučer za koje je moja supruga rekla DA SE TU VIDE

BOŽJI PRSTI.

JA SAM JOJ SAMO REKAO DA JOJ TO STALNO GOVORIM. MI

SVOJE, GOSPODIN SVOJE.

A ONA MI JE SAMO ODVRATILA DA ONA NIKAD I NIJE

GOVORILA PROTIV TOGA.

DA, ZNAM, IMALA JE ONA VJERU ALI NIJE BILA DOVOLJNO

ČVRSTA.

BILA JE "IZGRIŽENA" NJEZINIM LJUDSKIM SLABOSTIMA I

NAPADIMA ZLOGA I NJEGOVIH…

A SADA, KAKO SAM SRETAN, SADA JE I ONA PREPOZNALA

KAKO GOSPODIN BOG DJELUJE U NAŠIM ŽIVOTIMA…

I, ležeći tako u krevetu, nakon što su me prošle misli o jučerašnjom danu,

izmolio sam MOLITVE SVETE BRIGITE.

I MOLEĆI TAKO, ODJEDNOM MI JE DOŠLO U MISLI, KAKO JE

TO PREKRASNO ŠTO ME NEGDJE, NEKAD, GOSPODIN BOG

OTAC, OSMISLIO.

ON, SVEMOGUĆI, U SVOJEM

OSMIŠLJAVANJU I STVARANJU SVIJETA,

PRONAŠAO JE I JEDNO MJESTO ZA

NEKOG UPRAVO TAKVOG KAKAV SAM

JA.

SA SVIM MOJIM MANAMA I DOBRIM

STRANAMA.

UPRAVOG TAKVOG KAKAV SAM SADA, U

OVIM TRENUCIMA DOK OVO PIŠEM, A

I U SVIM ONIM PRIJAŠNJIM

TRENUCIMA MOJEG ŽIVOTA.

TAKVOG ME OSMISLIO, TAKVOG ME

STVORIO.

TAKVOG ME VOLI…

JER JA SAM NJEGOVO LJUBLJENO

DIJETE, ON MENE TREBA KAKO BI

IZVRŠIO ONO ZA ŠTO ME OSMISLIO,

STVORIO, PO MOJOJ MAJCI RODIO…

ON MENE TREBA…

ZATO ME OSMISLIO I STVORIO DA

BUDEM TU GDJE SADA JESAM.

U OVOJ, NJEGOVOJ I MOJOJ OBITELJI,

SA OVOM SUPRUGOM S KOJOM ME

SPOJIO I BLAGOSLOVIO NA CRKVENOM

VJENČANJU NAŠU VEZU, SA DJECOM

KOJU NAM JE DAROVAO…

U OVOM GRADIĆU, MEĐU OVIM

LJUDIMA …

JA SAM MU VAŽAN, JA SAM MU VRLO

VAŽAN, PREDRAGOM MOM

STVORITELJU, BOGU OCU

SVEMOGUĆEMU…

JER JE ON ZA MENE OSMISLIO I

ZADATKE, PROBLEME, RADOSTI, TUGE…

KAKO ZA MENE TAKO I ZA SVE ONE

KOJE MI JE POSLAO NA MOJ ŽIVOTNI

PUT.

I TU JA MORAM NEŠTO UČINITI.

MORAM PROSLAVLJATI NJEGA, BOGA

OCA STVORITELJA…

DA SE ON PREKO MENE PROSLAVI I U

MOJEM ŽIVOTU I U ŽVIOTU DRUGIH

LJUDI OKO MENE…

JA SAM MU TAKO VAŽAN, JER BEZ MENE, KAKO JE ON TO

OSMISLIO, SE NEĆE MOĆI PROVESTI SVE ONO ŠTO JE ON

ZAMISLIO ZA LJUDE I SITUACIJE S KOJIMA SE JA SREĆEM.

ON JE UPRAVO MENE ZAMISLIO I STVORIO, UPRAVO TAKVOG …

DA BUDEM MUŽ SVOJOJ ŽENI…

DA BUDEM OTAC SVOJOJ DJECI…

DA BUDEM SIN SVOJIM RODITELJIMA…

DA BUDEM BRAT I POLUBRAT MOJOJ SESTRI I MOJOJ

POLUBRAĆI…

DA BUDEM PRIJATELJ LJUDIMA OKO SEBE…

DA RADIM POSAO KOJI RADIM…

DA POMOGNEM, RIJEČJU I DJELOM, SVIMA ONIMA KOJI SU

POSLANI NA MOJOJ ŽIVTNI PUT U POTREBI…

I DA SVE TO ČINIM, NE ZATO JER JA

TAKO HOĆU I JER SU TO MOJE

ZASLUGE, NE, NEGO ZATO JER JE ON,

GOSPODIN BOG OTAC, TAKO TO

OSMISLIO I STVORIO…

A KAKO ĆE SE ON PROSLAVITI?

PA JEDNOSTAVNO, JER ČINEĆI SVE TO ZATO JER SAM

SVJESTAN DA JE TO SVE BOŽJE DJELO, I JA I SVE OVO OKO

MENE, JA SVE ČINIM TRAŽEĆI BOŽJU VOLJU U SVEMU TOME,

PRONALAZIM JU I VRŠIM…

I ONDA I JA I SVI OKO MENE VIDIMO DA JE SVE TO

ZAPRAVO BOŽJE DJELO, DA JE GOSPODIN BOG SVE OVO

OSMISLIO I STVORIO, DA JE ON JEDAN JEDINI, SVET I

PRESVET, POČETAK I KRAJ…

I ŠTO JOŠ … NAKON SVEGA TOGA, U OVOM ZEMALJSKOM

ŽIVOTU, ON JE OSMISLIO I PREDODREDIO DA ONDA, JEDNOG

DANA KADA ZAVRŠIM OVOZEMALJSKI ŽIVOT, PRIJEĐEM K

NJEMU, U NJEGOVO KRALJEVSTVO ZA VIJEKE VJEKOVA, U

NEMJERLJIVU RADOST I MIR.

ZNAČI, JA SAM VAŽAN ...

I MOJA SUPRUGA JE VAŽNA ...

I MOJA DJECA, RODITELJI, PRIJATELJI

…

ZNANI I NEZNANI …

SVI SMO MI, SVAKI NA SVOJ NAČIN

VRLO, VRLO VAŽNI, U

STVORITELJSKOM PLANU NAŠEG

PREDRAGOG STVORITELJA, BOGA OCA

NEBESKOGA.

SVI MI IMAMO ITEKAKVE ZADATKE U

SVOJIM ŽIVOTIMA …

MNOGE SITUACIJE SE BEZ NAS

JEDNOSTAVNO NE MOGU DOGODITI.

JER JE NJIH OSMISLIO I STVORIO BOG

OTAC UPRAVO S NAMA ... MI SMO MU

U NJIMA NAJVAŽNIJI ... BEZ NAS IH

NEMA ...

I OSTANE MI SAMO DA SE OKRENEM OKO SEBE I DA VIDIM

ŠTO JOŠ MOGU UČINITI, ŠTO JOŠ MISLIM DA GOSPODIN OD

MENE OČEKUJE DA UČINIM ...

ŠTO JE BILO, TAKO JE TREBALO BITI,

GOSPODINOVA VOLJA SE UVIJEK

IZVRŠI, I TU VIŠE NIŠTA NE MOGU

UČINITI.

NO, ZA SVAKI SADAŠNJI TRENUTAK

IMAM ŠTO REĆI I UČINITI.

TO JE MOJE, I SVAKOG OD NAS.

SAMO SVAKI SADAŠNJI TRENUTAK.

PROŠLOST JE PROŠLA I VIŠE NIJE

NAŠA.

A BUDUĆNOST ... BUDUĆNOST JE SAMO

GOSPODINOVA. ON JEDINI ZNA ŠTO ĆE

I KAKO BITI.

MOJE JE SADA.

ZA OVE TRENUTKE KOJI SE SADA DOGAĐAJU… OVE TRENUTKE

KADA OVO PIŠEM, SVJEDOČIM ZA NJEGA … ZA TO ME

GOSPODIN BOG OTAC DAVNO OSMISLIO … I SVE ONO ŠTO ĆE

MI DONIJETI OVO JUTRO, I DANAŠNJI DAN …

O BOŽE, KOLIKO POSLA IMAM …

DA PREPOZNAM SVE ŠTO SI OSMISLIO DA UČINIM, I DA ONDA

TO UČINIM.

SA MIROM I RADOŠĆU U SRCU …

O, KAKO JE LAKO ISPUNITI DAN… I SRCE … I DUŠU, KADA

TAKO RAZMIŠLJAM …

KOLIKO SAM SAMO JA VAŽAN SVOJEM

GOSPODINU!

O, NEKA TI JE VJEČNA SLAVA I

BESKRAJNA MOJA ZAHVALA, SVET I

PRESVET, MOJ STVORITELJU ... MOJ

OČE ... MOJ BOŽE ...

O KAKO MI NEDOSTAJU RIJEČI DA TI

ZAHVALIM PREDRAGI MOJ BOŽE!

ALI TI ZNAŠ MOJE SRCE I DUŠU …

TVOJI SU ...

BLAGOSLOVLJEN, SVET I PRESVET, U VIJEKE VJEKOVA

PREDRAGI BOŽE OČE!

I TI GOSPODINE ISUSE KRISTE, SINE BOŽJI!

I TI BOŽE DUŠE SVETI!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU!